

Ohnisko

mesačník Evanjelickej cirkvi metodistickej

Výnimočná udalosť na Slovensku!!!

Onedlho sa uskutoční v Bratislave EURÓPSKY METODISTICKÝ FESTIVAL. Máme to privilegium byť hostiteľskou cirkvou a krajinou jedinečnej udalosti celoeurópskeho významu. Táto udalosť bude predmetom záujmu cirkevných aj iných médií u nás a prakticky na celom svete. Prispeje výrazným dielom k zviditeľneniu našej ECM SO nielen na Slovensku.

Pavel Procházka, podpredseda Rady

Když si vzpomenu na 1. Evropský metodistický festival před čtyřmi lety v Německu (Potsdam), vybaví se mi nádherné letní dny, spousta usmívajících se lidí, mezi kterými jsem vždy objevila někoho alespoň trochu známého, návštěva Johna Wesleyho a šestipatrový dort k výročí jeho narození a pak ranní zpívání a večerní programy pro všechny. Něco podobně skvělého očekávám i letos v Bratislavě. Jen těch známých bude, doufám, víc.

Anna Červeňáková, vedúca mládežníckeho tímu CINA (Kresťania v akcii)

Metodisti na Slovensku potrebujú vedieť, že patria do veľkej rodiny metodistov, ktorí žijú po celej zemi. Som rád, že to nemusíme monotónne opakovať slovami a presvedčaním. Naopak veľmi často nám to pripomína metodistický svet práve takto - prakticky. Metodisti z celej Európy sa zídu v Bratislave a my sa môžeme tešiť na nádherné multinárodné spoločenstvo.

Najlepšie by bolo, keby sme tam boli všetci, aspoň na chvíľu.

Robert Zachar, superintendent ECM

Európsky metodistický festival 1. - 5. august 2007 BRATISLAVA - Horský park

PROGRAM:

Streda 1. augusta

- 14.00 Začína registrácia
- 17.00 Večera
- 20.00 Spoločné zhromaždenie s hudbou, piesňami, scénkami, hosťami z ekumény a krátkymi pozdravmi.

Štvrtok až sobota (2. - 4. augusta)

- 07.00 Raňajky
- 08.00 Ranná modlitba
- 08.45 Prebudenie spoločným spevom
- 09.15 Úvod do témy dňa
- 10.00 Biblické vyučovanie; deti a mládež budú mať svoje vlastné stretnutia
- 11.00 Občerstvenie
- 11.30 Wesleyho skupinky (malé skupiny 10-20 ľudí)
- 12.30 Obed
- 14.00 „Charles v novom šate“ a otvorené pódium
- 15.00 Rôzne workshopy a semináre
- 18.00 Večera
- 20.00 Večerné zhromaždenie, pripravené vždy inou európskou organizáciou – Rada európskej metodistickej mládeže (EMYC), Európska komisia pre misiu, hudobný večer ako pripomenutie 300. výročia narodenia Charlesa Wesleyho.
- 21.30 „Nočná kaviareň“ s hudbou, rozhovormi a občerstvením.

Nedeľa 5. augusta

- 09.30 Záverečná slávnosť s obnovou zmluvy a Večera Pánovou.
- 12.00 Obed

Fotografia vpravo hore a vľavo dole je z festivalu v Potsdame pred štyrmi rokmi

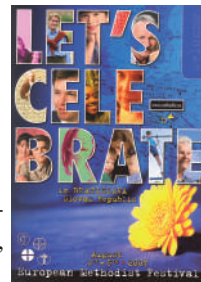
Z o b s a h u

str. 2 Oslavujeme - rozhovor o festivale
str. 3 Pane. spíš?
str. 4 Výročná konferencia

str. 5 Evanjelizácie v Strážskom a v Trnave
str. 7 Slobodný väzeň
str. 8 Detský kútik

Oslavujme! – Let's Celebrate!

DRUHÝ EURÓPSKY METODISTICKÝ FESTIVAL

Festival sa bude konať 1. - 5. augusta 2007 v Bratislave v areáli Ekonomickej univerzity pri študentskom domove v Horském parku v dvojstane s kapacitou 1000 ľudí. Jeho témou je „Oslavujme!“ Kým sa to naozaj stane, je treba ešte veľa vecí pripraviť a vybaviť. Na podrobnosti sme sa opýtali s. Lenky Procházkovej, členky európskeho prípravného výboru.

Koľko ľudí sa doteraz z Európy na festival prihlásilo?

Prihlásilo sa 900 ľudí a sú z rôznych európskych krajín, niektorí dokonca i zo zámoria. Z niektorých krajín, ako napr. z Macedónska prídu zájazdovými autobusmi.

Dá sa odhadnúť, koľko ľudí je zapojených v prípravách?

Sú to ľudia z európskeho prípravného výboru, rôzne komisie, rečníci, tlmočníci, speváci a hudobníci, Zeltmission a tiež slovenský výbor: pracovníci cirkvi najmä z Bratislavy. Okrem nich je to veľa dobrovoľníkov, napr. na stavanie stanov a ich nočné strázenie. Spolu to bude okolo 60 ľudí.

Úlohou európskeho výboru je zabezpečiť program. Čo má na starosti slovenský organizačný výbor?

Služby pri príchodoch (letisko, vlakové a autobusové stanice), registráciu, označenie areálu, prípravu registračných (uvítacích) balíčkov, zariadenia pre „kanceláriu“ na festivale, strázenie stanov, objednávku mobilných WC, zabezpečenie pitnej vody, ozvučenia stanu, kvetinovú výzdobu, atď.

Môžu sa ľudia na festival ešte prihlásiť?

Áno, ale len v prípade, že nevyžadujú zabezpečenie ubytovania, do konca júna na adrese: lprochazkova@gmail.com alebo ECM, Panenská 10, 811 03 Bratislava. Prihlásení dostanú uvítací balíček a vysačku (menovku). Menovka umožní vstup aj na ďalšie semináre, ktoré sa budú konať v menších stanoch alebo v budove univerzity. Bez nej je možný vstup len do hlavného stanu. Preto je lepšie sa prihlásiť, aj keď niektorí naši ľudia nevedia, či prídu na jeden deň alebo celý festival.

Je vstup zdarma?

Nie. Poplatok na deň pre osobu, ktorá nemá objednanú stravu a ubytovanie je 1,- Euro (resp. ekvivalent v slovenských korunách, momentálne asi 33,- SK). Túto sumu je možné zaplatiť aj po príchode na festival. Vstup zdarma je iba na večerné programy a nedeľnú záverečnú bohoslužbu.

Prečo názov „Oslavujme!“, čo budeme oslavovať?

Rok 2007 je 300. výročím narodenia Charlesa Wesleya (18.12.1707), ktorý zložil množstvo krásnych piesní. A tak sa bude na festivale oslavovať najmä hudbou a spevom. V spevokole, ktorý bude na večerných programoch účinkovať, sú profesionálni hudobníci a speváci. Špeciálne pre tento festival dostane niekoľko Charlesových básní nové hudobné spracovanie v rôznych hudobných žánroch. Tí, ktorí budú mať záujem štvorhlasne tieto piesne nacvičiť, sa môžu zapojiť do hudobného workshopu, kde sa ich naučia a večer na bohoslužbách ich budú spievať a učiť ostatných zúčastnených. Ja osobne sa na toto veľmi teším. Ale

nebudeme oslavovať len Charlesove narodeniny. Každý deň bude venovaný inej téme, budeme oslavovať niečo iné:

Streda

Oslavujme...že sme milovaní (1 J 4,16)

Z Ježišovho života a učenia vieme, že Boh nás miluje. Keď žijeme tak, že milujeme, žijeme tak, ako to Boh chce. Ako v láske prežijeme týchto niekoľko dní? Ako vyjadríme lásku i napriek rozdielnym jazykom, kultúram a národnostiam?

Štvrtok

Oslavujme...že sme mladí (Lk 18,16)

Ježiš nás učí, že dieťa je niečím výnimočné. Vlastne dospelí by mali medzi sebou mať aj deti, aby ich mali na očiach a mohli sa od nich učiť. Počas festivalu vyskúšajme niečo nové, budme otvorení, dôverujme a radi požiadajme o pomoc. Pripomeňme si, čo znamená pozeráť sa na svet očami dieťaťa.

Piatok

Oslavujme...že sme cudzinci (Žd 11,13)

Boh nás povolal na cestu. Tým, že sme všetci cudzinci, môžeme mať zvláštny vzťah k utečencom, žiadateľom o azyl, zamestnaným cudzincom, atď. V Bratislave budú väčšinou cudzinci. Potrebujeme spoznať jeden druhého, ale aj túto krajinu, v ktorej dočasne bývame, ale ktorou len prechádzame.

Sobota

Oslavujme...že sme rôzni (Gal 3,28)

V mnohom sme rôzni, ale niet medzi nami rozdielu, keď pomyslíme na naše spojenie s Kristom. S istotou jeho známosti môžeme slobodne oslavovať našu rôznorodosť, bohatstvo pohľadov a prístupov, náhľady na kresťanskú vieru, na základe ktorých sme rôzni a predsa stvorení na Boží obraz.

Nedeľa

Oslavujme...že sme cestovatelia (Mt 9,9)

Ježiš povolal slovami „nasleduj ma“ rôznych ľudí. Všetci máme vlastnú životnú cestu. Mladí sa budú ponáhľať napred so zvedavosťou, starší plynulo napredovať. Avšak v nasledovaní Ježiša sa nám bude dobre cestovať, pokiaľ pôjdeme spolu, pokiaľ pocestujeme s víziou, v nádeji a s láskou.

Tak neváhajte a prídte oslavovať Božiu lásku a bohatstvo Božích darov v cirkevnej metodistickej rodine z celej Európy!!!

Pane, spíš!

Mk 4, 35 - 41

BIBLICKÉ ZAMYSLÉNIE

Pracovník misijnej organizácie Mládež s misiou Al Akimof, Američan ruského pôvodu, rozprával, ako na svojej ceste po Tichomorí chcel pred odletom navštíviť jeden vzdialený ostrov, ktorý bol dosiahnuteľný len loďou. Dohovárali sa s miestnym majiteľom lode, ale ten odmietol, pretože podľa príznakov na oblohe mala prísť búrka. Misionári boli sklamaní. Asi za hodinu majiteľ lode odkázal, že vyplávajú.

„Prečo ste zmenil svoje rozhodnutie?“ pýtali sa misionári, „búrka nebude?“

„Bude,“ odpovedal miestny lodiar, „vy však ste kresťania, alebo nie? Tak sa modlite! Ten váš Pán predsa vie utíšiť aj búrku.“ Vyplávali a búrka prišla. „A to taká,“ rozprával Al Akimof, „že sme sa v živote tak úpenlivo nemodlili.“ Je to veselý príbeh a dobre sa počúva. Byť však na lodi na rozbúrenom mori je celkom niečo iného. Podobne sa divíme, keď si čítame v nedeľu v príjemnom prostredí o naivných učeníkoch Pána Ježiša: Sú na lodi spolu s Pánom Ježišom - a boja sa! Nejde však len o učeníkov; ide tiež o nás, a predovšetkým o nás.

Búrky prichádzajú do nášho života celkom prirodzene - to platí pre kresťanov, ale aj pre neveriacich.

Genezaretské jazero leží 200 m pod hladinou mora. Pretože tam veľa svieti slnko, je nad jazerom redší vzduch. V tejto časti Palestíny prevládajú vetry od severu a západu; keď sa dostanú nad Galilejské jazero, rútia sa po ňom veľkou rýchlosťou. To vyvoláva veľmi prudké zmeny počasia; k horšiemu, ale aj k lepšiemu. Ako v živote. Je to celkom bežné a celkom prirodzené. Vtedy ako aj dnes.

Pán Ježiš kázal z lode, bol unavený a pri plavbe skoro zaspal. Pri kormidle, pri veslách či pri plachte sú učeníci. Určite predovšetkým tí, ktorí poznali Genezaretské jazero ako svoje topánky. Veď to bolo ich predchádzajúce pracovisko. Napriek tomu im dnešná búrka pripadá väčšia a nebezpečnejšia. Nevieme, čo by robili ako rybári, keby boli bez Ježiša. Dnes to neplatí, dnes sú s Ježišom. On však spí. „My máme ohrozené životy a Ty spíš! Tebe je to jedno?“ Pán Ježiš väčšinou na

podobné výpady nereaguje. Možno preto, že nás ako Boží Syn i ako pravý človek chápe.

Kto sa nechal pozvať Ježišom, je v lodi života s Ježišom

Keby sa učeníci Ježišom nenechali pozvať k nasledovaniu, boli by na lodi sami. Oni sa však nechali pozvať a preto sú s Ježišom. To však nezabráni búrke, aby na nich zaútočila.

To je symbolické. Nasledovanie Ježiša nie je cestou po rozkvitnutej lúke za mierneho slnka. Je to veľmi náročná a nezaručená cesta - plavba. Preto je na niektorých kresťanských symboloch loď a na nej kríž.

K takémuto životu nás Pán Ježiš nelen pozýva, ale dáva nám odvahu takýto život prijať a žiť. Zvonku sa takýto život nelíši od života ľudí bez Ježiša. Aj do ich života prichádzajú búrky. Otázkou je, kto búrky utíši a kto dá odvahu a silu v búrke prežiť. Ide tu vlastne o dôveru. Človek sa zaistuje tým, čomu dôveruje.

Aké sú istoty vášho života? Nezabudnite: Istoty života preverujú kritické chvíle, nie pohoda. Búrka je dôležitá aj pre nás. V nej si odpovedáme na otázku: Na čom je založený môj život? V skúškach a vyslobodeniach rastie naša dôvera v Ježiša Krista. Rastie, keď zisťujeme, že slovo Biblie je pravdou v našom živote; takáto skúsenosť je viac ako sto kázni! Pán Ježiš nesľubuje pohodu a bohatstvo, ponúka však, že bude na našej loďke života s nami. Pozvi Ho!

Pokoj je možné mať už pri búrke, nelen až po nej

Kto sa dal pozvať na cestu života, tomu narastá dôvera v Ježiša. Apoštol Jakub nám radí, aby sme sa radovali v skúškach, pretože ak sa v nich osvedčí naša viera, získame vytrvalosť. Z vlastnej skúsenosti viem, ak sa dialo niečo pozitívne s mojim charakterom, potom to bolo v skúškach.

Ježiš nás volá k životu, ktorý sa podobá plavbe. Kristus je predpokladom, aby sme prijímali aj život zmietaný, ohrozovaný a nezaistený a dokázali žiť plne bez rezignácie a s dôverou. Z Pána Ježiša istota vyžaruje: Loď je zmietaná vlnami, a Ježiš spí! Manifestácia dôvery je v schopnosti pokojne spať aj v ohrození. Zdá sa vám to ľahkomyselné? Ježiš nás k určitej „ľahkomyselnosti“ vedie. Absencia starostí o náš pozemský život je istým druhom kresťanskej ľahkomyselnosti. Dúfam, že

tomu rozumiete správne. Ako často pokoj Pána Ježiša často chápeme celkom inak. Miesto, aby nás Pán Ježiš nakazil pokojom, podozrievame Ho z ľahostajnosti, budíme Ho a voláme: „Pane!“ Pripomíname Mu svoju teológiu, to, čo považujeme v tej chvíli za dôležité (napr. že porazil smrť, že je Pán pánov). Možno to robíme preto, aby sme si dodali odvahy. Pán sa nás pýta: „Prečo ste tak ustrašení?“

Príbeh o utíšení búrky je u všetkých troch synoptikov. U Marka Pán Ježiš najprv utíši búrku a potom sa učeníkov pýta na vieru. U Matúša sa pýta najprv na vieru a potom utiňuje búrku. Poradie u Matúša je veľkou výzvou: Nedaj sa zotročiť strachom! Pán Ježiš chce, aby si sa postavil strachu skôr, než búrka skončí! Uprostred búrky všetkého druhu môžeš poznať viac, než len vnímať vlastný strach. Skôr či neskôr búrka aj tak prestane.

Kto vidí Ježiša, ako tší búrku, prežije niečo z Božej bázne. Inde čítame, že učeníci žasli. Úžas a bázeň sa nás zmocňuje vtedy, keď poznávame, že sa deje viac, než za koľko prosíme alebo dokážeme veriť. Potrebujeme zažiť úžas a bázeň pri poznaní, že Ježiš učí v moci, ale potrebujeme vidieť Pána Ježiša ako Pána mocných činov. Potrebujeme vo svojich životoch zakúšať Božiu moc.

Prajem Vám Boží pokoj aj uprostred búrky. Prajem Vám novú skúsenosť, že Pán Ježiš je pravdou v našom živote a že Mu je daná všetka moc na nebi i na zemi. Amen.

Zdeněk Eberle (Slovo a život)
Autor článku je farárom EMC Plzeň-Lochotín

SLZA

Pane, tečú mi slzy
po tvári.
Keď na Tvojom
oltári
nie je moje „Ja.“
A v srdci mojom
prázdno dýcha.
Srdce moje žiali,
veď' najväčšia je
ľudská pýcha.
Svätý Duch s Otcom
mi Teba, Pane
dali.

Viliam Rác

Výročná konferencia ECM

sa konala v dňoch 10. až 13. mája v Prahe s témou „Kresťanská viera a znášanlivosť“. K tejto téme boli zamerané kázne doc. Pavla Procházku („Viera v neomylnosť Písma a znášanlivosť“ a „Naše misijné úlohy a znášanlivosť“) i kážeň biskupa Dr. P. Steiffa (Pastorácia a znášanlivosť“).

Konferencia prerokovala najmä personálne otázky, vypočula si správy a venovala sa dôležitým otázkam, ktoré sa týkajú práce ECM v spoločnej Výročnej konferencii v SR a ČR. Prebehla tiež voľba delegátov na Generálnu a Centrálnu konferenciu ECM.

Nakoľko vstúpil do platnosti nový cirkevný poriadok ECM, konali sa prvýkrát vymenovania lokálnych kazateľov, boli prijímaní duchovenstvi členovia na skúšku a vykonané ordinácie podľa novoprijatých pravidiel.

Zo Slovenska bol prijatý za lokálneho kazateľa brat Bc. Ľuboš Tagaj a pridelený do novozriadenej farnosti Trnava, z Čiech brat Daniel Hottmar (Kladno) a brat Miroslav Čížek (Znojmo). Do vzťahu na skúšku bol prijatý zo Slovenska brat Bc. Roman Sirkovský, z Čiech sestra Mgr. Viera Houdková. Do plnoprávneho vzťahu boli prijatí sestra ThDr. Dana Sirkovská a brat Mgr. Filip Jandovský. Najvýznamnejšou udalosťou bolo historicky prvé vymenovanie superintendenta pre Slovensko. Stal sa ním brat Mgr. Róbert Zachar. Súčasne sa stáva aj novým predsedom Rady ECM SO a úrad prevzal od odstupujúceho predsedu doc. Pavla Procházku od 1. júna 2007.

Nedeľnú bohoslužbu viedla s. farárka Alena Procházková. Biskup Streiff kázal z 2. Tim. 1,5-7: „*Timotej je povzbudzovaný rozniecovať oheň Božieho daru. Pripomínajme si dary, ktoré do nás Boh vložil. Vyhradme si čas, aby sme osobne prijali silu od Boha a Jeho Ducha. Rozvaha nám pomáha udržať pohľad uprený na Pána Ježiša aj v čase ťažkostí. Preto nám Boh nedal ducha strachu, ale lásky a rozvahy. Nech je láska a vzájomné ohodnotenie aj v našich zboroch. Človek môže byť chudobný, ale bohatý skrze Ducha Svätého, ktorý je daný zadarmo. Žite v tomto duchu lásky, moci a rozvahy.*“ Bohoslužba bola napriek bohatému programu radostná a plná piesní, klasických zo spevníka i nových chvál. Skupina hrala veľmi pekne. Pražákom, našim sestrám a bratom patrí poďakovanie za dobré ubytovanie, výborné koláčiky a aj za ruže. V tú nedeľu bol totiž deň matiek. Bolo to milé prekvapenie. Ďakujeme za požehnané obecenstvo.

redakcia

Povedali na konferencii:

Sme v ghette, dobre ohradení svojimi očakávaniami a zbory nerastú, lebo ľudia nedostávajú odpovede na svoje otázky? My sme tu pre všetkých a naplňovať veľké Ježižovo poslanie môže každý, kto znáša druhých, kto je trpezlivý, láskavý, nezávidí, nejedná nečestne...Jednoducho ten, kto ide vzácnejšou cestou, ktorou je láska.

Pavel Procházka

Mojžišove zdvihnuté ruky sú obrazom cirkvi. V spoločnom úsilí, kde si každý robí svoju úlohu, sú porazení Boží nepriatelia. Nech je aj naše partnerstvo spoločnou prácou.

spt. Randy Frye z USA

Každý prináša kúsok práce, kúsok príspevku, aby mohli byť ruky cirkvi zdvihnuté. Dvaja pastori sa rozprávali o svojich zboroch. Jeden hovorí: „Môj zbor je ako ružový krík.“ Druhý na to vraví: „Čože? Veď ten krík je plný vošiek!“ Prvý sa nedá a hovorí: Áno, ale aj plný výhonkov.“ Nech nám Boh daruje pohľad na tie výhonky, nie na vošky.

Biskup Patrik Streiff

Trnavský zbor oslávil 15-te narodeniny

V máji zbor Trnava usporiadal pouličnú evanjelizáciu v centre mesta. Program tvorili piesne hudobnej skupiny (LTD a trnavské chvály), svedectvá a slovo kazateľa. Prebehlo niekoľko rozhovorov s ľuďmi na tému kresťanstvo, Biblia či cirkev. Rozdávali sa traktáty a pozvania do zboru. Týmto návratom ku „koreňom“ sme oslávili výročie založenia práce v Trnave. Presne takto sme totiž pred 15 rokmi začínali a to je aj spôsob, ktorý Boh požehnal. Myslím, že každý zbor by mal hľadať ten svoj zámer, na čo a ako bol založený a znovu objaviť Božie požehnanie pre rozvoj a rast.

Luboš Tagaj

DENNÍK BISKUPA

Mestská slávnosť

Bude to jedinečné! Mestská slávnosť počas Výročnej konferencie v Sofingene. Členovia a spolupracovníci sú už dlhší čas v plnom nasadení pri prípravách tejto slávnosti pre cirkev a občanov, ktorá sa bude konať 9. a 10. júna. Konferenčné jednanie bude trvať len dva dni, zvyšné dva dni budú venované tejto slávnosti. Počas jednaní nebudeme tento rok preberať nijakú obširnu tému. Ťažiskom bude slávnosť s heslom: „Stretnime sa!“ Budete pri tom?

Píšem tieto riadky z Budapešti, kde práve začína maďarská Výročná konferencia. Je to malá konferencia s 15 kazateľmi. Tento rok si vybrala biblické motto Jeremiáš 29,7: Hľadajte blahobyť krajiny, kam som vás dal odviešť, a modlite sa za ňu Hospodinu, lebo v jej blahobyti bude aj váš blahobyť. A podľa tohto motto a svojich možností žijú zbory evanjeliom tam, kde boli postavené. Keď sa v Budapešti v 90. rokoch postavila nová budova a na okraji mesta bol otvorený domov dôchodcov, asi ešte nikto nepočítal s tým, že z tohto zboru vzniknú tri farnosti. Ľudia žili evanjeliom tam, kde boli. „Stretnime sa!“ – sa stalo každodennou realitou a zapôsobilo.

Želám si ešte veľa zborov, ktoré budú vyhľadávať „dobro krajiny“ v modlitbe Bohu, v stretnutí sa s blízkymi a v službe pre dobro spoločnosti. Budete pri tom?

Misijný autobus na východe Slovenska

Mali sme nečakanú príležitosť pre zvestovanie evanjelia. Stalo sa to tak, že sme nechceli odmietnuť autobus po tom, čo ho nečakane zrušili v Košiciach. V stredu som odchádzal na vlak, a v ten deň bolo treba rozhodnúť, či to zrušíme, alebo skúsime vybaviť akciu v Strážskom. Chvíľu sme s Vojtom váhali a potom Vojto povedal, že ak to primátor v Strážskom schváli bude to znamenie, aby sme to robili. A tak sa aj stalo. Išli sme do toho naozaj narýchlo, myslím, že ani všetci ľudia v zbore o tom nevedeli. Prvý deň od rána do večera pršalo, ale vôbec sme nestratili nadšenie. Do autobusu prišlo niekoľko ľudí. Partia mladých chalanov - rozprávali sme s nimi na tému „Dostanú sa dobrí ľudia do pekla?“ Bolo to zaujímavé. Potom tam boli deti a dorastenci. Aj s tými sme mali príležitosť rozprávať, hrať hry. V sobotu na druhý deň bolo krásne počasie. Od rána sme sa venovali deťom a skupinkám mladých ľudí. Program nebol podľa našich predstáv. Viac menej sme sa len rozprávali s deťmi, hrali hry. Zostalo nám niekoľko kontaktov a sľubov, že prídu do zboru.

Robert Zachar

Kristus (po)volá

Veľké misijné povolanie, ktorým na konci Matúšovho evanjelia Ježiš poveril svojich učeníkov ísť do celého sveta a činiť učeníkov, zaujíma aj centrálnu miesto v cirkevnom poriadku našej ECM. Číta sa tento text? Uvádza sa do praxe? Rade biskupov na tom veľmi záleží. Snaží sa naplniť veľké povolanie v siedmich oblastiach. Všetci biskupovia a biskupky informujú na každom zasadnutí rady o ťažkostiach, ale aj pokrokoch uvádzania povolania do praxe a v malých skupinách sa radia o vzájomnej pomoci. Podobne tomu bolo aj na našom stretnutí začiatkom mája. Zisťujem, aké rôznorodé sú podmienky v krajinách môjho pôsobenia.

S ohľadom na toto povolanie sa niektoré konferencie v Spojených štátoch z vlastnej skúsenosti rozhodli, že sa už nebudú natoľko zaoberať vlastnými vnútrocirkevnými záležitosťami, ale že nechajú svietiť svoje svetlo blížnym v ich každodennom živote. Rôzne životné skúsenosti s Kristom ukazujú na to, že plniť Kristov príkaz je životným obohatením a nie teologickou otázkou rozdeľujúcou ľudí. Sú zasiatnutí noví ľudia, začínajú nasledovať Ježiša Krista a zapájajú sa do misijnej aktivity v zbore. Želal by som si takéto dianie ešte v nejednom zbore ECM v Európe.

Patrick Streiff, biskup, z nemč. Filip

História a vývoj zvonkohry (handchimes)

Prvý nástroj tohto typu sa používal v juhovýchodnej Ázii a v niektorých častiach Číny už pred tisíckami rokov. Hudobný nástroj, ktorý používali, bol vyrobený z bambusu. Touto dutou trubicou ľudia udierali o stacionárny predmet, čím vznikol zvuk.

Neskôr bola metóda upravená tak, že bambusová trubica sa držala v ruke a o ňu sa búchalo palicou. V roku 1894 Edward Gerry patentoval svoj tubulárny rezonátor. Tento bol vyrobený z kovu s pohybujúcim sa kladivkom.

V roku 1900 John Deagan patentoval prvú kovovú trubicu so štrbinou, ktorá mala rezonančný hrot a na pevno osadené kladivko.

V roku 1977 vyrobil zvonkohru Toby Harris Smith. V dizajne jeho vynálezu sa však objavila konštrukčná chyba. Keďže pán Smith nedokázal problém vyriešiť, jeho podnik skrachoval. Zvonkohra bola vyrobená v Anglicku a do USA ju distribuoval Schulmerich Carillons. Istý anglický terapeut David Ward využíval tento hudobný nástroj na svojich hodinách hudby a na terapeutických stretnutiach. Veril, že práve zvonkohra je veľmi dobrou terapeutickou pomôckou. Nakontaktoval svojho amerického priate-

ľa Dr. Paula Rosenea.

Dr. Rosene sa spojil s Jacobom Maltaom z Malmark, Inc. A v roku 1981 začali experimentovať s rozličným dizajnom. Používali guľaté a hranaté trubice, rôzne kombinácie hliníku a cínu. Nakoniec objavili spôsob, ako pripevniť kladivkový mechanizmus, podobný tomu, ktorý používali v Malmarku pre „handbells” (zvonkohra,

kde sa hrá so zvonmi rôznej veľkosti).

V roku 1982 Jacob Malta predstavil súbor zvonkohry (Choirchime). Našli správnu kombináciu kovu s externým kladivkovým mechanizmom. Od tohto času zvonkohra prešla niekoľkými drobnými modifikáciami, avšak firma Malmark, Inc. vyrába zvonkohru v takmer pôvodnej forme do dnešného dňa. Ktosi zvonkohru nazval „nebeským

zvukom”.

V cirkvi v USA je zvonkohra (handchimes alebo handbells) veľmi rozšíreným hudobným nástrojom. U nás sa už tiež v niektorých zboroch používa. V našej cirkvi v zbere ECM Bratislava-mesto majú trojoktávové handchimes. Minimálne dvakrát ročne usporadúvajú koncerty, kam pozývajú ľudí zo zboru aj „z vonku”. Tieto akcie sú veľmi pekne navštevované a stávajú sa vynikajúcim mostom k ľuďom mimo cirkvi.

Tento nezvyčajný hudobný nástroj je tiež dobrým spôsobom na podchytenie ľudí všetkých vekových kategórií. Obzvlášť deťom a dorastu sa veľmi páči jeho jemný zvonivý zvuk. Výhodou je tiež to, že na neho môže hrať takmer každý, pričom nemusí vedieť čítať noty, stačí, ak vie narátať minimálne do 4 a ako-tak cíti rytmus. Je to kolektívny hudobný nástroj, pretože jeden zvon = jeden tón. Každý v zvonkohre je rovnako dôležitý bez ohľadu na to, či zahrá v danej skladbe 5 tónov, alebo hrá v každom takte. Na nácvikoch sa hráci učia pocitu zodpovednosti, vlastnej dôležitosti v cirkvi, službe Bohu aj ľuďom, učia sa chváliť Boha skrze hudbu, disciplínu a spoluprácu, zhovievavosti s menej nadanými, či kolektívnej práci. Keď sa zvonkohra použije ako hudobný doprovod spevu, je to veľmi zaujímavý efekt.

Problém je len to, že sa u nás nedá tento hudobný nástroj zakúpiť. Musí sa priviezť z Ameriky a v prípade poškodenia ho tam dať aj opraviť. Ak však máte možnosť aj financie, verím, že investícia do zvonkohry nie je márna. Snažme sa robiť naše zbory zaujímavými a príťažlivými pre ľudí žijúcich okolo nás.

Dana Sirkovská

OZNAMY

Biskup Streiff na Slovensku

V dňoch 6.-12. 8. navštívi biskup Patrick Streiff všetky zbory a misijné stanice, stretne sa s predstaviteľmi ekumény a štátnej správy, a navštívi KETM v Banskej Bystrici. Bude cestovať spolu s manželkou Heidi a s bratom superintendentom Zacharom.

Blahoželáme študentom,

naším metodistom, ktorí úspešne absolvovali štúdium na KETM v Banskej Bystrici, všetci s výbornými výsledkami a získali akademické tituly v oblasti evanjelíkálnej teológie:

Maria Durovka - magister
Miroslav Čížek – magister
Katarína Kučerová - bakalár
Branislav Schmogrovits - bakalár
Filip Veselý- bakalár

DARY na OHNISKO

V máji 2007 prispeli nasledovní jednotlivci:

P. Procházka
K. Kukučková
K. Sklouzová
rodina Š. Melišku

Spolu 2950,- Sk

Darcom srdečne ďakujeme!

Slobodný napriek väzeniu

Skôr ako uvediem svoje svedectvo o obrátení môjho života k Pánovi, prosím Pána, aby ma viedol svojím Svätým Duchom týmto svedectvom. Zároveň sa chcem z celého srdca poďakovať Pánovi Ježišovi, že sa ma ujal a dotkol tu vo väzení. Dal mi duchovných bratov Vilka Ráca z Partizánskeho a Daniela z Bratislavy, ktorí ma viedli na ceste za Pánom. Predovšetkým sa chcem predstaviť: Volám sa Peter a mám 37 rokov, som Róm a pochádzam z Partizánskeho. Sme ôsmi súrodenci a ja som najstarší. Moje detstvo nebolo ružové, pretože moji rodičia nežili v láske a porozumení, ale v hádkach. Otec pil. Proste bol to život bez Pána Ježiša, čo sa odzrkadlilo aj v mojom živote. V štrnástich rokoch som sa ocitol v ústave, kde sa moje výsledky v škole aj moje správanie zlepšili. Mojm prianím bolo, aby rodičia žili v láske a bez alkoholu. Keď som vychádzal z ústavu, mal som sedemnášť a pol roka. Zamestnal som sa u nás v závode ZDA. Celú výplatu aj zálohu som odovzdal svojim rodičom. Napriek tomu doma bolo stále peklo, keď sa otec hádal s matkou, mnohokrát sa stalo, že ma otec v neskorých nočných hodinách vyhnal z bytu von a ráno som mal ísť do práce. Noc som prežil buď na stanici alebo vo vchode činžiaku a ráno som nastúpil do práce nevyspaný. Znášal som to v tichosti. Nakoniec som bol z toho tak vyčerpaný, nešťastný a znechutený. V práci som dal výpoveď, odišiel som z domu a túlal som sa. Našiel som si zlých priateľov a dostal som sa do sporu so zákonom, následne do väzenia. Po návrate som si založil rodinu a v manželstve som mal dve deti, dcéru a syna. Keď sa mi po čase manželstvo rozpadlo, našiel som si inú ženu, s ktorou mám dcéru. Dlhो však netrval tento môj pokojný život a znovu som sa dostal do rozporu so zákonom so štrnásťročným trestom vo väzení. Keď vyniesli rozsudok, nebolo to pre mňa ľahké, myslel

som na svoje tri malé deti. Chcel som to riešiť samovraždou. V tých dňoch mi dali nového spolubývajúceho. Ten mi z ničoho nič podal malú modrú knižočku s názvom Nová zmluva. Začal som ju s otvoreným srdcom čítať. Nejaký hlas mi vravel: Skús spoznať Pána. V evanjeliu Jána sa ma hlboko dotkol verš 3, 16 – 17 „Lebo tak Boh miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nik nezahynul, ale aby večný život mal každý, kto verí v neho.“ Po prečítaní tohoto verša som si začal uvedomovať, že prečo si mám brať život, keď mocný Boh dal za mňa svojho jednorodeného Syna, aby som nezahynul, ale mal večný život. Stačí tak málo od človeka, aby veril v Pána. Rozmýšľal som nad tým, akou veľkou láskou nás Boh miloval - miluje, keď ako Otec nám dal svojho Syna pre náš večný život. V tejto knižočke som si našiel modlitbu a večer som s otvoreným srdcom prosil Pána, aby mi odpustil moje hriechy, aby sa ujal celého môjho života a viedol ma, ujal sa mojich rodičov, súrodencov, detí. Vyznal som Pánovi Ježišovi svoju túžbu a v tú noc som ho prijal do svojho života. Rozplakal som sa a nevedel som to zastaviť. V srdci som potom cítil pokoj, slobodu, radosť a silu. Bol som slobodný napriek tomu, že som bol odsúdený na štrnásť rokov. Mnoho ľudí, ktorí nie sú vo väzení, nemajú takúto radosť. Môžete mi dať otázku: Prečo? Lebo nepoznajú Pána Ježiša ako svojho Pána.

Chcem vám ešte napísať, ako vypočul Pán moje modlitby. Bývalá manželka si našla iného. Viete sa vžiť do mojej situácie? Celých šesť rokov som nevidel dcéru ani syna a nemal som s nimi žiadny kontakt. Napísal som bývalej manželke niekoľko listov a prosil ju, aby mi napísala len ohľadne detí. Odpoveď však neprichádzala. Nevzdával som sa a veril som Pánovi, pretože Pán je všemohúci, nie človek. Potom som dostal od bývalej manželky list: „Mám svoj život, mám iného a na deti sa nedomáhaj. Viac ich neuvidíš.“ Ani tento dopis ma neodradil od Pána a mojej viery. Po šiestich rokoch moja bývalá manželka zmenila svoj názor a začala mi pravidelne o deťoch písať. Prišla s nimi na návštevu, aby som ich videl. Čo si myslíte, drahí čitatelia? Som fanatik? Je to bežné, že zmenila svoj názor po šiestich rokoch? Bolo to z jej snahy? Nie, bola to Pánova ruka a jeho dielo. Skúste sa vytrvalo modliť za vaše veci a potom môžete porovnať.

Tento rok 2007 si vo väzení odpykávam desiaty rok svojho trestu a o mojom svedectve by som vám bez Pánovej pomoci nemohol písať. Neľutujem, že tu trávim toľký čas ani tie pozemské bohatstvá, ale ďakujem Pánu Bohu, že sa ma ujal a dal sa mi poznať, otvoril mi oči a myseľ. Som Mu vďačný, že sa dokážem tešiť zo života a z maličkostí, čo som predtým nevedel. Môžem pomáhať druhým v ťažkostiach. Dnes dokážem rozdávať iným, žiť v čistote a úprimnosti.

Predstavte si, koľko ľudí chodí okolo vás, ktorí potrebujú pomoc, potrebujú vyrozprávať svoje starosti a vy im môžete dať na povzbudenie pekné slovo. Mojou túžbou je, aby celá zem, všetci ľudia boli jednou veľkou šťastnou rodinou Pánovou.

Všetkým služobníkom želim Božie požehnanie a Pánove milosrdenstvo.

Slobodný väzeň oddaný Pánovi

Peter
(red.krátene)

DŇA:
NORMÁLNE

**VÄČŠINA TOHO,
ČO AKO KREŠTANIA ZVESTUJEME
JE PARADOX:**

- BOH SA NORMÁLNE NESTANE ČLOVEKOM!
- PANNA NORMÁLNE NEPORODÍ DIEŤA!
- TESÁR Z NAZARETA SA NORMÁLNE NESTANE PÁNOM UNIVERZA!
- ČLOVEK NORMÁLNE NECHODÍ PO VODE!
- BOH SA NORMÁLNE NENECHÁ ĽUDMI POPRAVIŤ!
- POPRAVENÝ NORMÁLNE NEVSTÁVA Z MŔTVYCH!

NORMA – L – NE ?

KTO TU ALE URČUJE NORMU ?!

Autor: Arno Backhaus

PÁN JEŽIŠ JE

Úsmevné výroky našich detí

Rodičia nedávno vysvetľovali 6-ročnej Annemárii, že sa nemá brať Božie meno nadarmo. Po čase prišla Anna domov z angličtiny a hovorí:

„Mami, vieš čo? Pani učiteľka neverí v Pána Ježiša.“

„Prečo Anka, ako to vieš?“

„Lebo ona hovorí: „Ježiš a Kriste“.“

Rýchle odpustenie

Šimonko mal konflikt so svojou sestrou Annoumáriou, otec prišiel do izby a hovorí mu:

„No Šimonko, povedz Anke: „Prepáč“ a požiadaj ju o odpustenie!“ Na to Šimonko hovorí: „Ja nepotrebujem to povedať, ja som si už odpustil!“

Vymaľuj si obrázok:

Dobrá výhovorka

Večer pred spaním vyzve mama Stelku, aby sa pomodlila. Jej sa však modliť nechce.

– „Prečo?“, pýta sa mama.

– „Lebo ma bolia ústa.“

Milé privítanie

Počas Výročnej konferencie bola kazateľka Viera odcestovaná v Prahe. Zastupovala ju jedna evanjelická farárka a bola v zbore prvýkrát. Po zhromaždení jej Stelka hovorí: „A ty tu čo robíš? Ty k nám nechodíš.“

Pán Ježiš v aute

Z detskej Biblie číta mama Miriamke nasledovné: „Z Ježiša je už veľký chlapec. Má 12 rokov. Rozpráva sa v chráme s vodcami Božieho ľudu...“

Miriam mamu preruší: „12 rokov? Tak to už Pán Ježiš môže sedieť v aute vpredu.“

PRIATEĽ DETÍ

Deťom prajeme pekné prázdniny a vám všetkým príjemné dovolenky. Veríme, že sa s viacerými stretneme v auguste na Festivale viery v Bratislave.

Redakčná rada

Ohnisko
Evanjelickej cirkvi metodistickej

Vydáva:
Evanjelickej cirkvi metodistickej
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468
eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk

Mesačník Ohnisko vychádza bezplatne jedenásťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 12,- Sk + poštovné.
Prispieť môžete na č. účtu UnicreditBank:
6611690001/1111
VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou. Ďakujeme.

Redakčná rada:
šéfredaktor:
redaktori:

design:

Milena BELKOVÁ
Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Filip VESELÝ
Marta ZÁLESKÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ

